విశ్వాసానికి మరో పేరు

పోలాప్రగడ రాజ్యలక్ష్మి

"కుక్కముండా! అమ్ముతింటావుటే?" అంటూ మణి వచ్చి దానిముందు కూచుంది. ఆ అయిదేళ్ళ పసిహృదయంలోనూ ఆ కుక్కపట్ల ఎక్కడలేని ప్రేమాను. దానితోటే తిరుగుతుంది. దానితోటే ఆడుతుంది. తెల్లారితే మణికి కుక్కతోటిదే లోకం. కుక్కకూడా అంతే! మణి ముందు కూచుని 'కుయ్ కుయ్' లాడుతూ, ఆ చిన్నపిల్ల అంటున్న మాటలు పెద్ద అర్థం అవుతున్నట్లు చెవులు ఆడిస్తూ ఆమెకేసే చూస్తూ ఉంటుంది.

వీధిగేటు కాస్త చప్పుడైతే చాలు అరుచుకుంటూ పరిగెడుతుంది. పాతవాళ్ళూ తెలిసిన వాళ్ళూ అయితే, ఎదురు వెళ్ళినదల్లా మళ్ళీ వాళ్ళతోపాటే లోపలికి వస్తుంది, తోకాడించుకుంటూ. కొత్తవాళ్ళయితే అరిచి అరిచి వాళ్ళని హడలగొట్టిపారేస్తుంది.

దానికి హుషారువస్తే ఆయింటి మెట్లన్నీ గబగబా ఎక్కేస్తూ దిగేస్తూ, అదో ఆటగా ఆడుతుంది. ఇల్లు ఎత్తులో ఉందేమో పది పదిహేను మెట్లు ఎక్కితేనే కాని అరుగురాదు. ఆ అరుగు ఎక్కి ఠీవిగా తోకాడించుకుంటూ, ఈ ఇల్లంతా నాదే అన్నంత దర్జాగా చూస్తుంది చుట్టూపచ్చగా ఉన్న పెరడుని. పెరట్లో ఉన్న పువ్వుల మొక్కలూ, కాయగూరల పాదులూ, నీడనిచ్చే పళ్ళని చెట్లూ అన్నీ భద్రంగా ఉన్నాయాలేవా అని పరీక్షించే ఇనస్పెక్టర్ చూపుల్లా ఉంటాయి దానివి అప్పుడప్పుడు.

దాన్ని కుక్కలా కాకుండా ఆయింట్లో ఒక వ్యక్తిగా చూసేది మణి ఒక్కత్తే.

యజమాని రంగనాథ్‌కి ఆ కుక్కంటే విసుగూ అసహ్యమూనూ. అతనుచేసే ఎల్.డి.సి. ఉద్యోగానికి హాయిగా ఇటెంకివచ్చి ప్రశాంతంగా కూచోవాలని ఉంటుంది. మాటిమాటికీ కాళ్ళకి అడ్డాలుపడుతూ ఇంట్లో తిరుగుతూన్న ఆ కుక్కని చూస్తేనే చిరాకు అతనికి. మణికంటే పెద్దవాళ్ళు, హైస్కూలుకి వెళ్ళే ఇద్దరు అన్నయ్యలూ, కాన్వెంటుకి వెళ్ళే ఇద్దరు అక్కయ్యలూ ఉన్నారు. వాళ్ళకీ కుక్కంటే చిరాకే!... వాళ్ళల్లో వాళ్ళకి విసుగూ కోపం కష్టా ఏంవచ్చినా, అవన్నీ కుక్కమీద చూపిస్తారు. పెద్దాడికి చిన్నాడిని తన్నాలనిపించినా, చిన్నాడికి పెద్దాడిని కొట్టాలనిపించినా ఇద్దరూ కుక్కనే బాదుతారు. అల్లాగే మణి అక్కయ్యలూను. వాళ్ళమనస్సులో అసంతృప్తి కలగకనేపోవాలి కాని, ఏరకం అసంతృప్తి ఏర్పడినా, కుక్క యోగం మూడిందన్న మాటే!

ఇంక ఏటొచ్చీ- ఆయింట్లో మణి తర్వాత కుక్కపట్ల కాస్త సానుభూతి కనబరచేది ఆయింటి ఇల్లాలు సుబ్బలక్ష్మి. 'కుక్కంటే తనకేనా జాలి ఉంది! తనంటే ఈ ఇంట్లో ఎవరికుంది జాలి? పుట్టింటివారు ఎవరూ లేరు తనకి- చదువూలేదు. అందువల్లే తనమాటకి ఈ ఇంట్లో విలువలేదు. ఆసంగతి తనకితెలుసు. అవమాన పరుస్తున్నా అలుసుగా చూస్తున్నా తను ఈ ఇంట్లోనే పడివుండాలి. వేరేదారి లేదు. అందుకే సుబ్బలక్ష్మి ఆ యింటినే గుడ్డిగా నమ్ముకుంది. ఆభర్తనే దైవంగా భావించుకుంది. రంగనాథంతో కాపురానికి వచ్చాక ఆమెకి సరదా అనేదే చచ్చిపోయింది. ఒక్క క్షణం విశ్రాంతిలేని బానిస ఆమె ఆయింట్లో.

ఉదయం పనిమనిషి, తర్వాత వంటమనిషి, అందరూ అన్నాలుతిని వెళ్ళాక చాకలిమనిషి, ఆతర్వాత పెరట్లో కూరగాయపాదులూ చెట్లూ వాటి సంరక్షణ చూసే తోటమనిషి. ఇలా రోజుమొత్తంలో ఎన్నో అవతారా లెత్తుతూ, యంత్రంలా రోజు గడపడమే. రంగనాథం కాని, పిల్లలుకాని, "అయ్యో ఇంత కష్టపడుతున్నావా!" అని ఆప్యాయంగా సుబ్బలక్ష్మిని ఎప్పుడూ పలకరించరు. పైగా అధికారం చూపడం, అసహ్యంగా చీదరించుకోవడం. "ఆ కాఫీ ఇలా తగలెయ్యి", "ఎక్కడ చచ్చావు?", "చెవుడా అన్నం పెట్టమంటూంటే"- వంటి కర్కశమైన మాటలేకాని సౌమ్యమైన పలకరింపు రాదు ఎవరిదగ్గరనుంచీ. అసలామాటకొస్తే ఆ ఇంట్లో ఎవరితో ఎవరూమాట్లాడుకోరు పోట్లాడుకోవడమే గాని.

"నానోట్సు కనిపించడంలేదు. నువ్వు తీశావే మిట్రా వెధవా!" అంటాడు అన్నగారు.

"ప్రొద్దుటే వెధవా అంటావురా రాస్కెల్!" అంటాడు తమ్ముడు.

"ఏరా నేను రాస్కెల్‌నా?"

"ఏం... నేను వెధవనా?"— ఇలా తగాదా తారస్థాయిని జేరుకునేసరికి, ఏ పెరట్లోనుంచో రంగనాథం రావడం, "వెధవల్లారా! తిన్నది అరక్క ఏడుస్తున్నారు. పొద్దున్నే దెబ్బలాట ఏమిటి?" అంటూ కొడుకు లిద్దర్నీ చెరోదెబ్బావెయ్యడం, తర్వాత సుబ్బలక్ష్మి వైపు తిరిగి "వాళ్ళు కొట్టుకుంటూంటే ఊరుకుంటావేం?... నువ్వో మొద్దుమోహానివి" అంటూ పాతవీ కొత్తవీ కలిపి ఆమెని తిట్టడం, ఇదంతా ఆ ఇంట్లో రోజుకి ఒకసారయినా జరిగేముచ్చట. సుబ్బలక్ష్మి పైటతో కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూంటే, మణి బిక్కమొహంవేసుకుని చూస్తుంది. కుక్క కుయ్ కుయ్ మని అరుస్తుంది. రంగనాథం, అతని కొడుకులూ, "ఏమిటా అరుపులు?" అంటూ కుక్కని నాలుగుబాది, తమ కోపాల్నీ కక్షల్నీ తీర్చుకుంటారు. ఇది ఆ ఇంట్లో దినచర్య.

"కుక్కముండా! అమ్మ తింటావుటే!" అంటూ మణి దానిముందు కూచుని అడుగుతోంది.

"అమ్మా చూడవే! ప్రొద్దున్నే చెల్లాయి ఆ కుక్క దగ్గరికెళ్ళి కూచుంది" అంటూ అరిచింది సుజాత.

"ఏమిటా అరుపులు? హోమ్‌వర్క్ చేసుకో. అరవకు. ఇక్కడ నేను పేపరుచదువుకుంటున్నాను" అంటూ గయ్‌మన్నాడు రంగనాథం.

"అదికాదు నాన్నా! చెల్లాయి కుక్కని ముట్టుకుంటోంది" అంటూ మణిమీద ఫిర్యాదుచేసి, ఇందులో నాతప్పులేదన్నట్లు బిక్కమొహంతో చూసింది. దాంతో రంగనాథంకోపం మణివైపు తిరిగింది.

"ఓ మణిముండా! వీధిలోతిరిగే కుక్క అది. దాన్ని ముట్టుకుంటావేమిటే, లోపలికి పో... ఊ... పొమ్మంటూంటే!" ఒక్క అరుపుఅరిచాడు రంగనాథం.

ఆ అరుపుకి మణి ఉలిక్కిపడింది. వెంటనే ఉడుకుమోతుతనం వచ్చి కళ్ళురెండూ నీళ్ళతోనిండాయి. నాన్న ఎప్పుడూ ఇంతే! తిట్టుతాడు! "నాన్నా నీ జితపచ్చి! అవ్వే! అవ్వే!" అంటూ వెక్కిరించి తుర్రున లోపలికి పరిగెట్టింది మణి.

మణిమాటలకి నవ్వువచ్చింది రంగనాథానికి. నవ్వుకున్నాడు కూడా! అయితే ఇంతలో మణిని కేకలేసినందుకు కాబోలు జాలిగా కుయ్ కుయ్ మని అరిచింది కుక్క. దాంతో విసుగూ కోపం వచ్చాయి. అరిచినందుకు కుక్కని ఒక్క తాపుతన్నాడు. అది కుయ్యో మని ఏడ్చుకుంటూ వీధిలోకి పోయింది. తర్వాత రంగనాథానికి పేపరుమీద దృష్టి కుదరలేదు. ఎంతసేపటికీ చదివిందే చదువుతూ వచ్చాడు. దాంతో విసుగొచ్చి పేపరు అక్కడపడేసి, "ఏమే! వంట అయిందా? విన్నే!" అని ఒక్క అరుపు అరిచాడు.

"ఆ... అయింది, పిల్లల భోజనాలయ్యాయి. మీరు లేస్తే వడ్డిస్తాను" అంది సుబ్బలక్ష్మి.

"వడ్డించు, తినిమళ్ళీ ఆరుమైళ్ళ సైకిలుతొక్కుకుని ఆఫీసుకు తగలడాలి"

"రోజూ ఇన్నిమైళ్ళు సైకిలుతొక్కి శ్రమపడకపోతే ఆ ఊళ్ళోనే ఓ యిల్లు చూడకూడదూ?"

"ఆ... మరే! నువ్వు చెప్పలేదనీ- ఓసి వెర్రి మొగమా! ఆ పట్నవాసంలో ఇంతమంది పిల్లలతో ఉండాలంటే నెలకి రెండు మూడు వందలు అప్పు చేయాలి. ఈ పల్లెలూళ్ళో కనుక పాతికరూపాయలకి ఇంతఇల్లు దొరికింది. సలహాలు కట్టిపెట్టి వెళ్ళి వడ్డించు"- గయ్‌మన్నాడు రంగనాథం.

రంగనాథం లోపలికివెళ్ళగా చూసి మణిబైటకి వచ్చింది. కుక్కకోసం చూస్తే అది అక్కడ కనిపించలేదు. మెట్లన్నీ దిగివెళ్ళి చూసింది. గేటుదగ్గర పడుకున్న కుక్క కళ్ళలోంచి నీరుకారుతోంది. మణిమనస్సు విలవిల్లాడింది. "నాన్న తిట్టారా? నేను కోప్పడతాలే!" అంది. వెంటనే కుక్క ముందుకాళ్ళతో కళ్ళుతుడుచుకుని తల ఊపింది. "నువ్వు ఇక్కడే ఉండు. నేను పెరుగూ అమ్మా తెస్తా" అంది మణి. కుక్క తోక ఆడించింది.

అన్నం తింటూతింటూ మధ్యలో ఆగి, " ఎక్కడిది ఇది" అన్నాడు రంగనాథం, అన్నంగిన్నెలో తెల్లగా

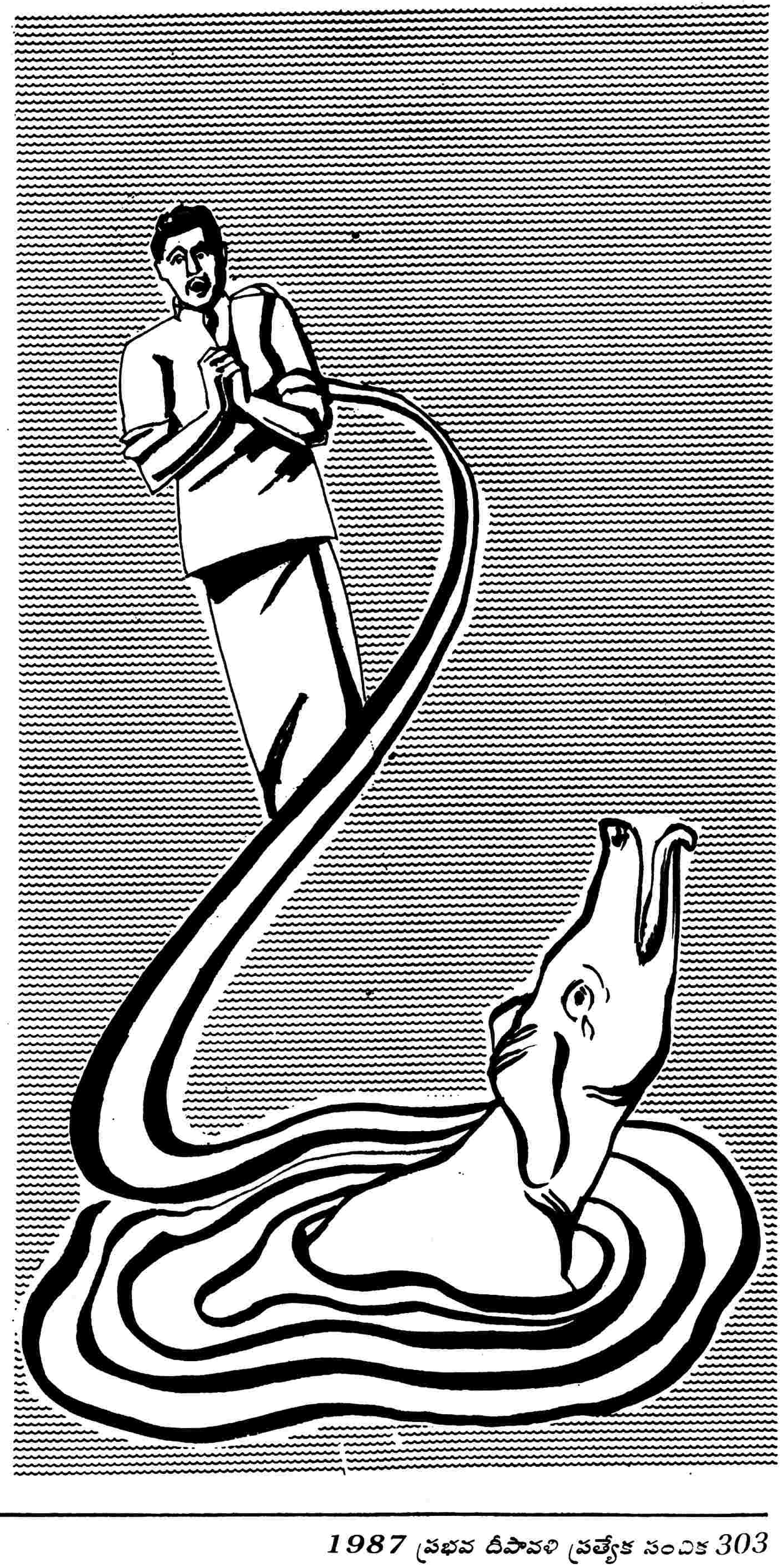

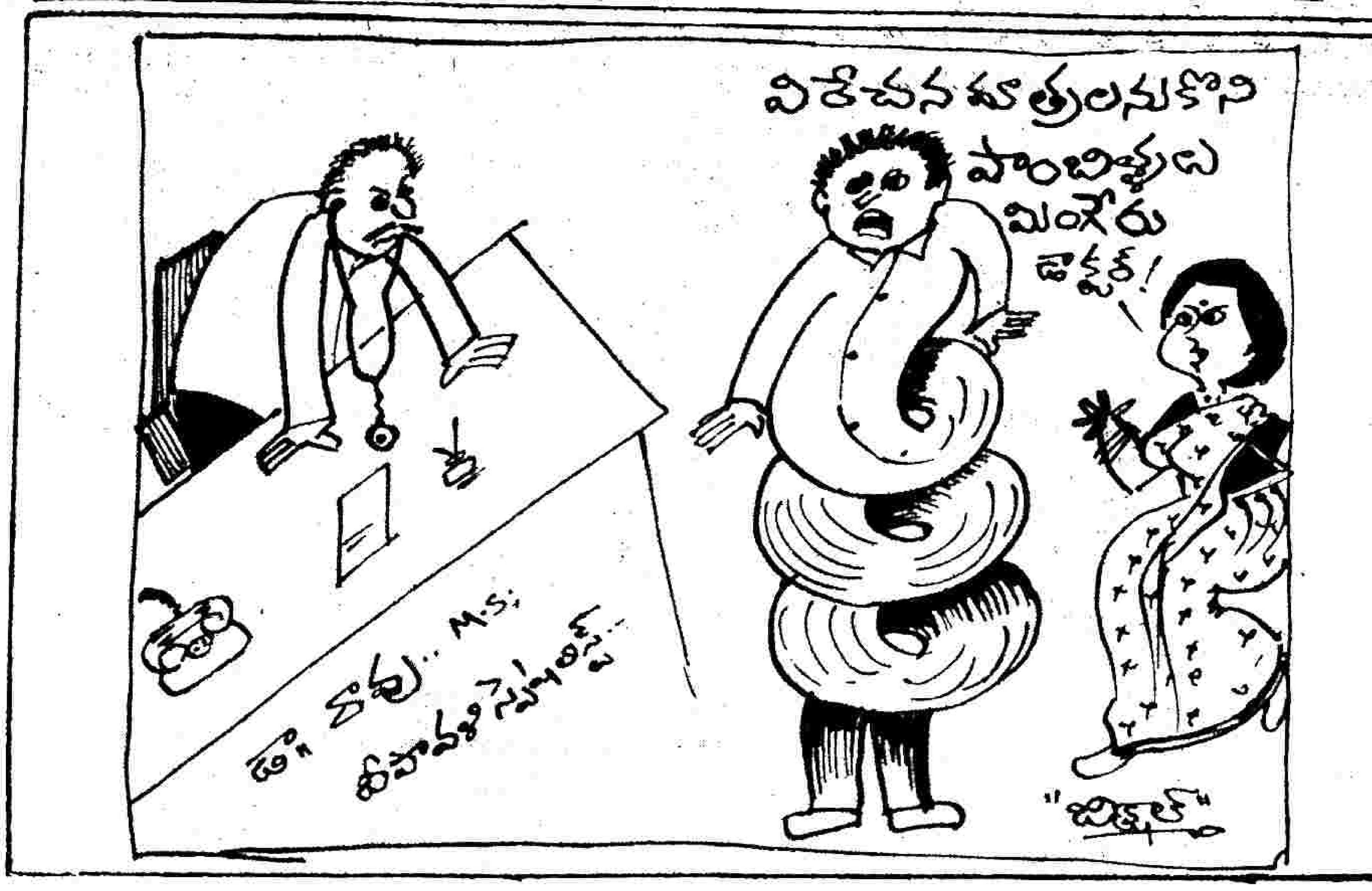

మెరుస్తూన్న కొత్త గరిటెనిచూసి. సుబ్బులక్ష్మి జవాబు చెప్పలేదు. "ఏం? మాట్లాడవేం?" గద్దించి మరీ అడిగాడు. సమాధానం చెప్పడానికి భయపడి పైట కొంగు మరింత పెద్దదిగా తీసుకొని, వంటినిండా కప్పుకొని అంటుగిన్నెలు సవరించసాగింది సుబ్బులక్ష్మి.

"నామాట వినిపిస్తోందా? డబ్బులు ఎక్కడివి?" పైకప్పు ప్రతిధ్వనించేలా అరిచాడు రంగనాథం.

"అమ్మా నాకు మజ్జిగా అన్నంకలుపు" అంది మణి.

కూతురుకి అన్నంకలుపుతూనే "మనింట్లోవే!" అని నెమ్మదిగా జవాబుచెప్పింది సుబ్బులక్ష్మి. ఆమె ఆ మాటలు అంటూన్నప్పుడు బోనులోనిలబడి సంజాయిషీ ఇచ్చుకుంటూన్న ముద్దాయిలా ఉంది.

"ఇంట్లోవా? పర్సుఎప్పుడూ ఇంట్లో ఉంచను. నెలసరి ఖర్చు పద్దురాస్తాను. నాకు తెలియకుండా ఎక్కడొచ్చాయి నీకు డబ్బులు?" సింహంలా గర్జించాడు రంగనాథం.

అమ్మని నాన్న ఎందుకు తిడుతున్నాడో మణికి అర్థంకాలేదు. కంచంలో మజ్జిగా అన్నం కుక్కకి పెట్టడంకోసం, నెమ్మదిగా లేచి అక్కడనుంచి జారుకుంది.

"మాటకి సమాధానం చెప్తావా? కుక్కని తన్నినట్లు తన్నమంటావా?"- రంగనాథం అరుపు.

భయం భయంగా కనురెప్పలు మెల్లగాఎత్తి భర్తకేసి చూస్తూ, "మన పెరట్లో పొట్లకాయలు చాలాకాస్తున్నాయి కదా? రోజూ అదేకూరా అని మీరు విసుక్కుంటున్నారు. అందుకని..." ఆగింది సుబ్బులక్ష్మి.

"అందుకని...?" రెట్టించాడు రంగనాథం.

"అందుకని నాలుగు పొట్లకాయలూ నాలుగురూపాయలకి అమ్మాను".

"వాటితో ఈ గరిటె కొన్నావు... అవునా?"

"పాతగరిటె కాడవిరిగి, పులుసు కలియబెడుతూంటే చేతికి వేడితగులుతోంది..."

"సుకుమారమైన చేతికి వేడితగలకుండా నాలుగు రూపాయలు తగలేసి కొత్తగరిటె కొన్నావు! బుద్ధిలేకపోతే సరి! 'ఆ నాలుగూ ఉంటే పిల్లాడికి నోట్సు వచ్చును... ఎప్పుడూ ఇలాంటి తెలివితక్కువ పని చెయ్యకు" అంటూ గబగబా చెయ్యికడుక్కుని బట్టలు వేసుకుని సైకిలుతీశాడు రంగనాథం.

గేటుదగ్గర కుక్కకి అన్నంపెడుతోంది మణి!

రంగనాథానికి వళ్ళుమండుకొచ్చింది.

మా ఖాతాదారులకు, శ్రేయోభిలాషులకు "దీపావళి" శుభాకాంక్షలు....!
✳ ఫ్యాన్లలో ఎన్నో రకాలు ఉన్నా అన్నిరకాల ఫ్యాన్లు దొరికే చోటు ఒక్కటే..! ✳
ఆఫ్‌సీజన్ తగ్గింపుధరల్లో......
ఉషా, ర్యాలీ, ఓరియంట్, సిన్ని, ఆల్‌మోనార్డ్, క్రాంప్టన్, రవి, సుప్రీమ్ ఫ్యాన్లు అన్నిసైజులలో దొరకును! టేబుల్, సీలింగ్, ఎగ్జాస్ట్, పెడస్టల్ మరియు ఎయిర్ సర్క్యులేటర్స్, వాల్‌రాడ్ మోడల్స్ లభించును!
GAYATRI

సుమీత్, ఉషా, ర్యాలీ మిక్సీలు......
విజయ్, ర్యాలీ, రెక్సోనా, ఉషా, ఇస్త్రీ పెట్టెలు.......
మరియు వాటర్ హీటర్లు....
వాషింగ్ మిషన్లు...
లభించును!
ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అత్యధికంగా ఫ్యాన్ల అమ్మకందారులు:-
శ్రీ సీతారామ ఎలక్ట్రికల్ & ఫ్యాన్సీ స్టోర్స్
సామారంగం చౌక్, విజయవాడ-1. ఫోన్: 74039.
SHAH.

"మీరందరూ మింగడానికే తేలేకఛస్తున్నాను. దీనికి మెక్కబెట్టడానికి కూడానా?" అంటూ సైకిల్ స్టాండ్ వేసి, మణివీపుమీద ఒక్క చరుపుచరిచి, కుక్కడొక్కలో తగిలేలాగ ధన్‌మని ఒక్క తాపుతన్నాడు రంగనాథం.

మణిఏడుస్తూ లోపలికివెళ్ళిపోయింది. కుయ్ కుయ్ మని అరుచుకుంటూ కుక్క వీధిలోకి పరిగెట్టింది.

కుక్కనితన్నాక ఏదో హాయిగా అనిపించింది రంగ నాథానికి. విజిల్ వేసుకుంటూ బయలుదేరాడు.

రెండువీధులు దాటేటప్పటికి, ఎవరో పద్ధెనిమిదేళ్ళ అమ్మాయి తలఆరబెట్టుకుంటూ వీధిలో ఎవరితోనో మాట్లాడుతూ రంగనాథానికి కనిపించింది. ఇంతని దు పాటి కురులున్న అమ్మాయిముఖం ఎంత ముద్దుముద్దు టగా ఉంటుందో అనుకుంటూ ఆమెముఖంచూసే ఉద్దేశంతో, సైకిలుతొక్కడం వేగంతగ్గించాడు. సైకిల్ మీంచి వెళుతూన్నదెవరా అని ఆ అమ్మాయి తలతిప్పి ఓరగాచూసింది. ఆచూపులు వచ్చి రంగనాథం గుండె లకి సూటిగాతగిలాయి. గట్టిగా ఊపిరిపీల్చుకుని హుషారుగా విజిల్ వేసుకుంటూ 'ఎలాగైనా తలంటు కున్న ఆడపిల్లలో ఏదో కొత్తఅందం వస్తుంది' అను కుంటూనే వేగంగా సైకిల్‌తొక్కుకుంటూ వెళ్ళి పోయాడు రంగనాథం.

సుబ్బలక్ష్మికి ఆవేళల్లాపనితోచలేదు. అన్నంసహించ లేదు. కాపురానికివచ్చి పదిహేనేళ్ళు దాటుతున్నా ఆ మనిషి దగ్గర్నుంచి ఒక ఆప్యాయమైన మాటకికాని ఆదరణతోకూడిన పలుకుకి కాని తనునోచుకోలేదు. మాటలురాకపోయినా మొక్కలు నయం కంటికి ఇంపుగా పువ్వులు పూస్తాయి. కడుపునింపుకోడానికి కాయలు కాస్తాయి. పలకరించలేదు కాని మనుష్యుల కంటే చందమామనయం. చల్లగా వెన్నెలకురిపిస్తాడు. మనస్సులో భావం చెప్పలేకపోయినా చెట్లమీద పక్షులు మనస్సుకి ఆనందాన్నిస్తాయి.

తండ్రిలాగే పిల్లలూను. ఆప్యాయంగా మాట్లాడ్డం గాని ప్రేమగా పలకరించడంగాని ఏంలేదు. పెద్దపిల్లలు వాళ్ళలోవాళ్ళు కొట్టుకుంటారు. సందుదొరికితే చిన్న పిల్లల్ని ఏడిపిస్తారు. అందరికీ చంటిది మణి లోకువ.

కారణం ఉన్నాలేకపోయినా దాన్ని తలొకరూ తలోదెబ్బ వేస్తారు. ఉక్రోషాలూ కోపాలూ తాపాలు వస్తే దెబ్బ లాడుకున్నంతసేపు దెబ్బలాడుకుని చివరికి అందరూ కలిసి ఆ కుక్కని తలోతాపుతన్ని, తమ ఆవేశాలు ఆవిధంగా తీర్చుకుంటారు.

"ఊరుకోండిరా పాపం, దాన్ని అలాతన్నకూడదు. ఆజీవుడు ఏడిస్తే ఆ ఉసురు మనకితగులుతుంది" అంటూ తను ఏదైనాఅనబోతే పిల్లలు నలుగురూకలిసి తనమీదకి వస్తారు. "ఒరేయ్ వేదాంతంచెబుతోంది రోయ్ మీ అమ్మోయ్!" అని ఆయన విరగబడి నవ్వడం ఒకటి!

ఈ ఇంట్లో తన బతుకూ ఆ కుక్క బతుకూ ఒక రకంగానే ఉంది. అంతా హింసించేవాళ్ళే! ఒక్కళ్ళకీ ప్రేమలేదు. ఏమైనా జాలిగుండెలంటూ ఉంటే మణికి ఒక్కదానికే! దానికిమాత్రమే తనపోలికవచ్చింది. తక్కిన నలుగురూ తండ్రిపోలికే!

అలోచిస్తే సుబ్బలక్ష్మి మనస్సు ఉద్విగ్నంగానే ఉంది.

తర్వాత నాలుగైదురోజులు గడిచిపోయింది.

ఆరోజు ఆదివారంకదా అని పిల్లలకి తలంటి నీళ్ళు పోసింది సుబ్బలక్ష్మి. చాలారోజులైంది కదా అని ఆ చేత్తోన్నే తనుకూడా తలంటుపోసుకుంది. తలారపెట్టు కుంటూన్న భార్యని చూశాడు రంగనాథం. చూసి ఉగ్రుడైపోయాడు.

"ఇవాళ తలంటుపోసుకున్నావేం? కుంకుడుకాయల ఖరీదు ఎంతమండిపోతూందో తెలుసా? ఓ! అందరికీ కూడా పోశావే! నీకేం సంసారంపట్టినట్టులేదు. ఛస్తూ ఈ కుటుంబభారం నేను లాగుతూఉంటే నీకు షో కులా? ఏం మాట్లాడవేం?" అంటూ మీదమీదకి వచ్చి అక్కడితో అక్కసుతీరక మెట్లదగ్గర పడుకుని ఉన్న కుక్కని ఒక్కతాపుతన్నాడు గట్టిగా.

అది బాధగా అరిచి కుంటుకుంటూ వీధిలోకి పోయింది.

రంగనాథం వెళ్ళి కుర్చీలోకూర్చుని డైలీపేపరులో ఆదివారం అనుబంధం తిరగేస్తున్నాడు.

సుబ్బలక్ష్మి పెరట్లో మొక్కలమధ్య తిరుగుతూ కూనిరాగంతీస్తూ తల ఆరబెట్టుకుంటోంది.

పేపరు చదువుతూన్నవాడల్లా రంగనాథం పరధ్యా నంగా అటు చూశాడు.

నాలుగురోజులక్రితం తనుచూసిననిడుపాటికురుల అమ్మాయిలా కనిపించింది సుబ్బలక్ష్మి. ఎవరో అమ్మాయి అనే భ్రమతో ఆశగా కుర్చీలోంచి లేవ బోయాడు. కాని సుబ్బలక్ష్మి ఇంతలో ఇటుతిరిగింది. వెంటనే రంగనాథం నిరాశగా కుర్చీలో కూలబడి పోయాడు.

కాని అంతలోనే అతనికి అనిపించింది.

'ఛీ... ఏమిటి నా ఆలోచనలు! నాకోసం, ఈ ఇంటికోసం పిల్లలకోసం కష్టపడి చాకిరీచేస్తూన్న నా ఇల్లాలు ఇది! దీన్నికాదని ఎవరో దారినకనిపించిన అమ్మాయికోసం మోజుపడ్డమా? అది ఎక్కువా? ఇంత శ్రమపడి ప్రేమతో ఇల్లుచక్కదిద్దుతూన్న భార్యని ఈసడించుకోవడమా? ప్రేమగా లాలనగా పలకరిస్తే ఎంత సంతోషిస్తుందీ... ...'

"సుబ్బులూ! సుబ్బలక్ష్మీ" అని ఆప్యాయంగా పిలు ద్దాం అనుకున్నాడు రంగనాథం.

అనుకుని నెమ్మదిగా వెనకాలేవెళ్ళి ఆమెపైటకొంగు సుతారంగా లాగాడు. మొదట సుబ్బలక్ష్మి ఉలిక్కి పడింది. తర్వాత ఎప్పుడూలేంది ఈయనకి ఈ సరసం ఎలావచ్చింది అని తెల్లబోయింది. తర్వాత ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ అనురాగంతో అతనికేసిచూసింది. ఆ చూపులకి రంగనాథం తబ్బిబ్బు పడిపోయాడు. సమయం మరచిపోయి ఆమెని దగ్గరగా తీసుకో బోయాడు.

ఇంతలో మణిఅక్కడికివస్తూ "అమ్మా కుక్కముండ పొద్దుటినుంచీ రాలేదే" అంది.

"వస్తుందిలే నువ్వువెళ్ళి అక్షరాలు దిద్దుకో" అంటూ మాటమార్చి భర్తసందిట్లోంచి నెమ్మదిగా తప్పుకు ంది

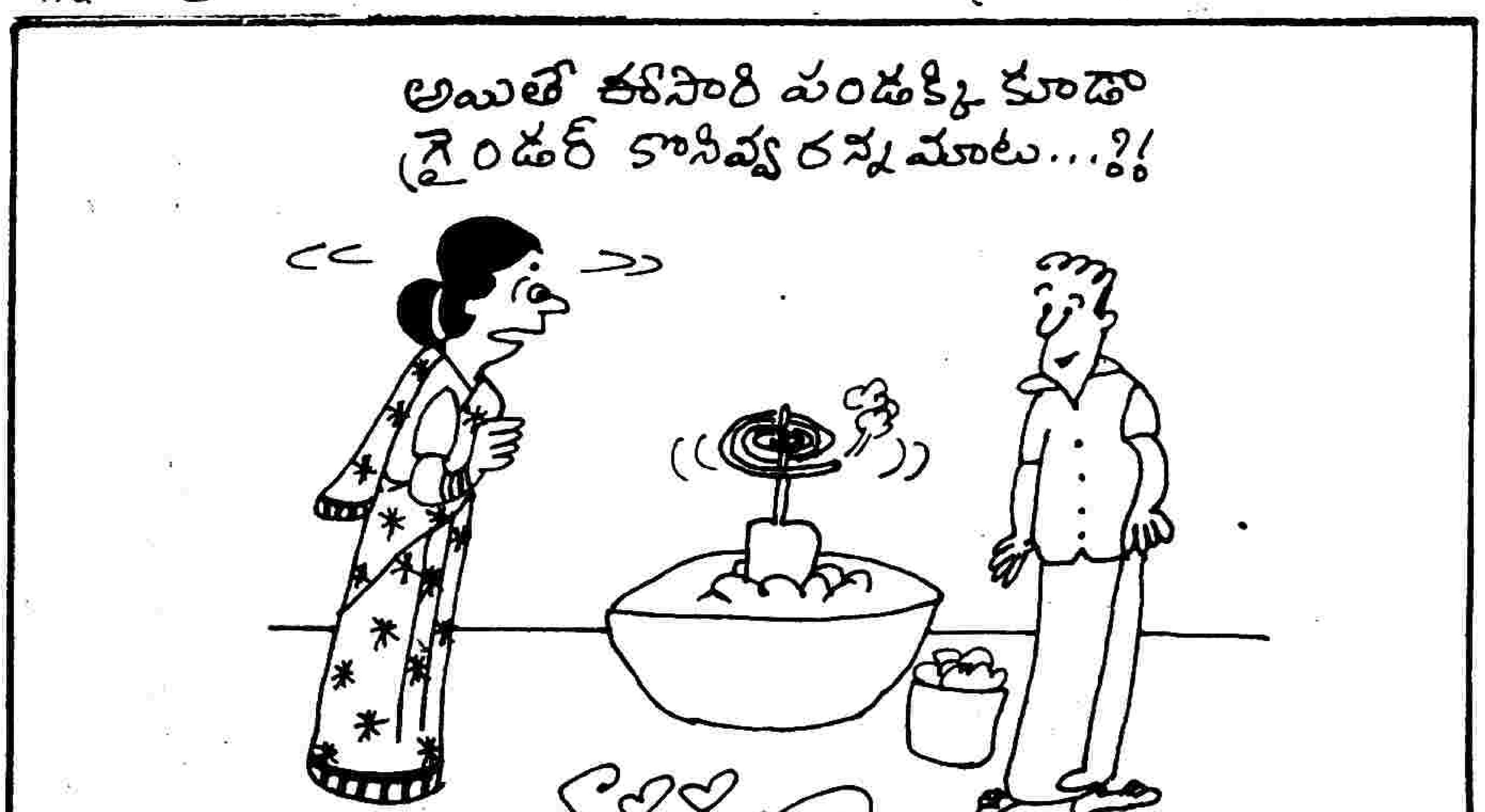

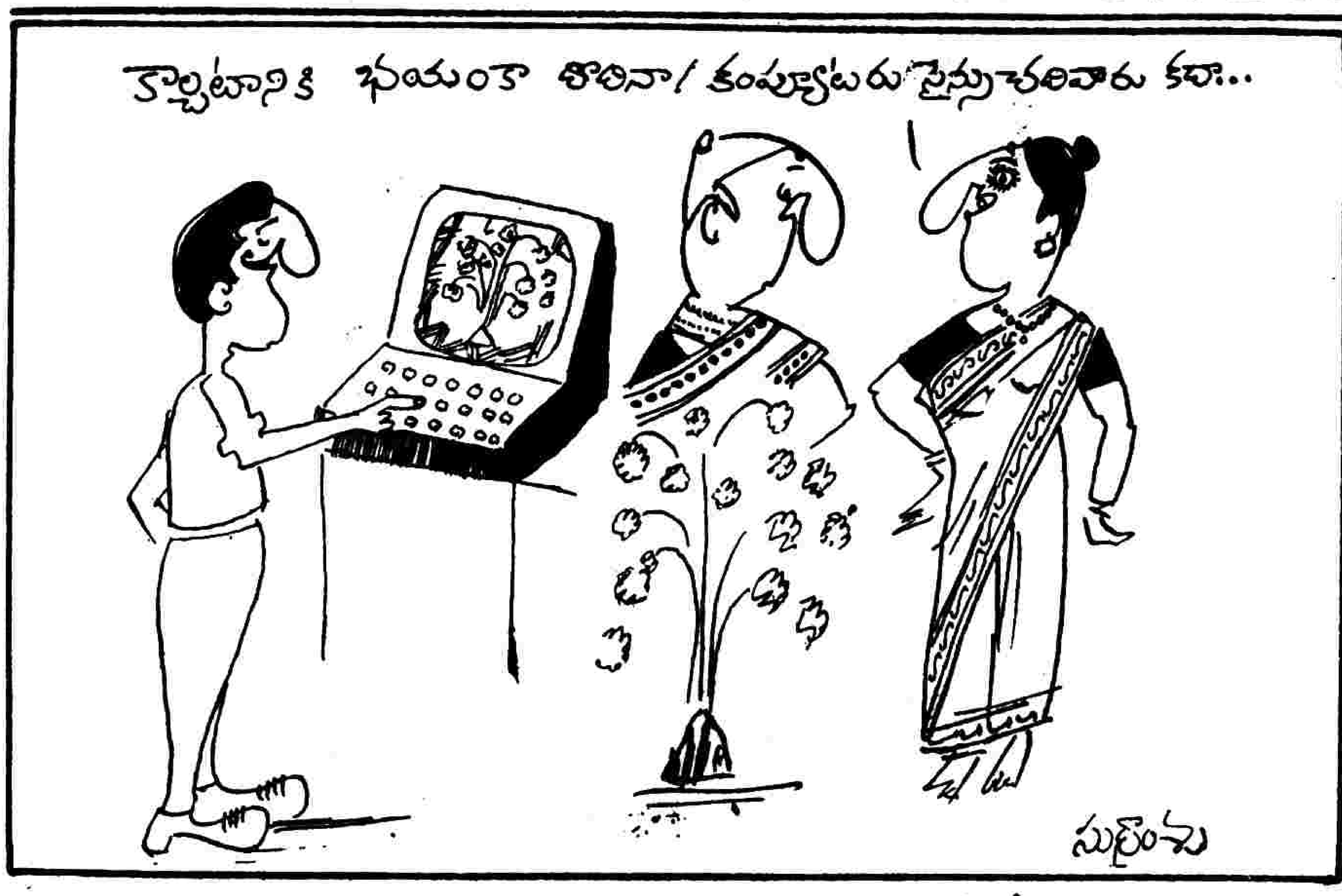

సుబ్బలక్ష్మి.

"నీకు కుక్కగురించితప్ప వేరే ధ్యాసలేదా? పోయి ఆడుకో" అని కసురుకున్నాడు రంగనాథం.

తండ్రినీ తల్లినీ మార్చిమార్చిచూసి ఇంట్లోకివెళ్లి పడుకుంది మణి.

"సాయంత్రంఅయినా ఆ పడకేవిటే!" అంటూ మణివంటిమీద చెయ్యివేసి లేపబోయిన సుబ్బలక్ష్మి కెవ్వున కేకేసింది.

వళ్ళు సలసల కాగిపోతోంది.

రాత్రిఅంతా జ్వరం ఫెళ్ళుమంటూ కాస్తూనే ఉంది. తెల్లవారినా మణి కన్నుతెరవలేదు. సుబ్బలక్ష్మి రంగనాథం సరే-పిల్లలు నలుగురూకూడా ఆందోళనతో మణి మంచంచుట్టూ కూర్చున్నారు.

జ్వరంలో మణి పలవరించడం ప్రారంభించింది. "కుక్కముండ వచ్చిందా అమ్మా! దానికి ఆకలేస్తే అమ్ము ఎవరుపెడతారు? జ్వరంవస్తే మందో? చలివేస్తే దానికి ఎవరు కప్పతారు?"...

మణి పలవరింతలు వింటూంటే సుబ్బలక్ష్మికి కన్నీళ్ళు ఆగలేదు.

"వస్తుందిలే అమ్మా... కుక్క వస్తుంది. నువ్వు ముందు జ్వరంతగ్గించుకో!" అంది.

'అందరూ దాన్ని కోపంతో అస్తమానూ తన్నుతూ ఉంటే ఎన్నాళ్ళుపడుతుంది? అందుకే వెళ్ళిపోయింది' అనుకుని కన్నీళ్ళు వత్తుకుంది సుబ్బలక్ష్మి.

ఇంకోరోజు గడిచింది.

మణి జ్వరం ఏమాత్రమూ తగ్గలేదు.

చిక్కిపోయి ఎముకలుకనిపిస్తూ మంచానికి అంటుకు పోయి ఉంది మణి. మధ్యమధ్య కుక్క గురించి పలవరిస్తూనే ఉంది.

ఇన్నాళ్ళూ ఎవరికి కోపంవచ్చినా కుక్కమీద చూపిం చేవాళ్ళు. ఇప్పుడది లేకపోవడంతో, ఒకరిమీద ఒకరు కోపగించుకోవడం, అరుచుకోవడం, దెబ్బలాడుకోవడం ప్రారంభించారు. వాళ్ళ దెబ్బలాటచూసి రంగనాథం విసుక్కుని అందర్నీ తలొకకేకా వెయ్యడం ఇల్లంతారణ గొణధ్వనిగా తయారయింది.

మణికి జ్వరంవచ్చి అప్పటికి నాలుగురోజులయింది. "పక్కింటి పిన్నిగారిని అడిగి మిరియాలు పట్రా" అని సుబ్బలక్ష్మి సుజాతని పంపింది. "మా మణికి జ్వరం వచ్చింది. కాసిన్ని మిరియాలుతెమ్మంది" అని సుజాత చెబుతూంటే ఆయింటి గుమ్మంలోపడుకున్న కుక్క ఒక్కసారి వళ్ళుదులుపుకొని లేచింది. మణి అంటే

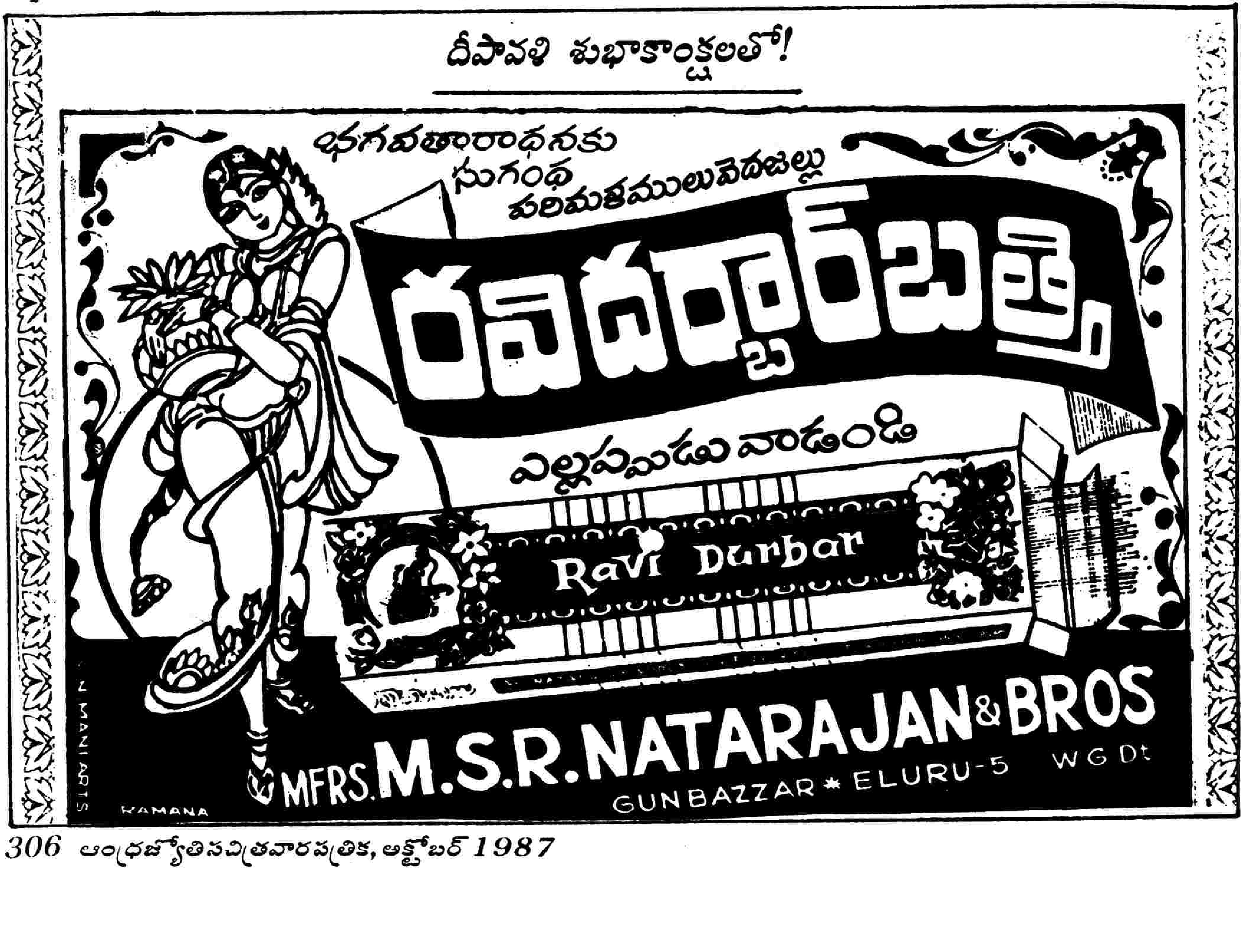

దానికి అర్థంఅయింది కాబోలు, సుజాత వెనకాలే వచ్చింది. మంచానికి బల్లిలా అంటుకుపోయి పడుకున్న మణినిచూసి కుయ్ కుయ్‌మని అరుచుకుంటూ మంచం చుట్టూ తిరగసాగింది.

కుక్క అరుపువిని మణి నీరసంగా కళ్ళుతెరిచింది.

ఎదురుగుండా తోకఆడించుకుంటూ కుక్కముండ!

మణి కళ్ళల్లోకి వెలుగువచ్చింది.

వంట్లోకి చెప్పలేనంత శక్తివచ్చింది.

"వచ్చావా? ఎక్కడికీపోకూ... ఏం?" అంది.

కుక్క కాళ్ళుజాపుకుని అక్కడే పడుకుంది.

"నాకు జ్వరంతగ్గాక నీకు అమ్మ పెడతాలే!" అన్న మణిమాటలకి, కుక్క తలనికదుపుతూ చెవులు టపటప లాడించింది.

మర్నాడు మణికి జ్వరంతగ్గింది.

"అమ్మా కుక్కముండ చూడవే చిక్కిపోయింది" అంది మణి.

"జ్వరంవచ్చి నువ్వూ చిక్కిపోయావు అది కని పించక" అంది సుబ్బలక్ష్మి.

"ఈ కుక్క మళ్ళీవచ్చిందీ?"- విసుకున్నాడు రంగ నాథం.

"పోనీయండి- మనంతినగా కంచాలదగ్గర మిగిలిందేగా దానికి వేస్తాంట? ఆమాత్రం భూతదయలేకపోతే భగవంతుడు మెచ్చడు. ఎవరూ శాశ్వతంకాదు" అంది సుబ్బలక్ష్మి.

"ఊ... వేదాంతం బాగాముదిరిందే!" అంటూ వెటకారంగా నవ్వి అక్కడినుంచి అరుగుమీదకి వెళ్ళి పోయాడు రంగనాథం.

"ఏరోజుకారోజు కంగారవుతోంది. ఇవాళ శలవు కదా! కృష్ణకివెళ్ళి స్నానంచేసివస్తాను" అన్నాడు రంగ నాథం భుజంమీదటవల్ నడ్డికి బిగించుకుంటూ.

"జాగ్రత్త. లోతుకెళ్ళకండి. అందదు. మడుగులా ఉంది, ప్రవాహంలేదని ఇక్కడ కృష్ణకి ఎవరూ స్నానానికి వెళ్ళరు. మీరెందుకు వెళ్ళడం?" అంది సుబ్బలక్ష్మి.

"హా! నాకు జాగ్రత్తలునేర్పడం... ఆంక్షలు వెయ్యడం!... సర్లే!" అంటూ రంగనాథం పెద్దపెద్ద అంగలువేసుకుంటూ బయలుదేరాడు కృష్ణలో స్నానం చేసిరావడానికి. అతని వెనకాలే కుక్కకూడా బయలు దేరింది.

"ఫో... ఫోవే... నువ్వెందుకు?" అని విసుక్కు న్నాడు రంగనాథం. అయినా అదిమానలేదు. కూడా బయలుదేరింది. దారిలో కనిపించినవాళ్ళతో మాట్లా డుతూ రంగనాథం మధ్యలో నాలుగైదుచోట్ల ఆగాడు. కుక్కకూడా. "నువ్వేమిటే కాళ్ళకిఅడ్డాలు పడు తూను" అంటూ గట్టిగాఅదిలించాడు. అది కృష్ణవైపు పరిగెట్టింది. కృష్ణఒడ్డుఎక్కి నీళ్ళలోకి తేరిపార చూసింది. వెంటనే పరుగుపరుగున వెనక్కివచ్చింది.

నదివైపున నడిచివెళుతూన్న రంగనాథం ముఖంలోకి చూస్తూ ఏక అరవడం మొదలెట్టింది.

రంగనాథం కృష్ణఒడ్డు చేరుకున్నాడు.

కుక్క కాళ్ళకి అడ్డంపడింది.

రంగనాథం ఒడ్డుదిగి నీళ్ళదగ్గరికి వెళుతున్నాడు.

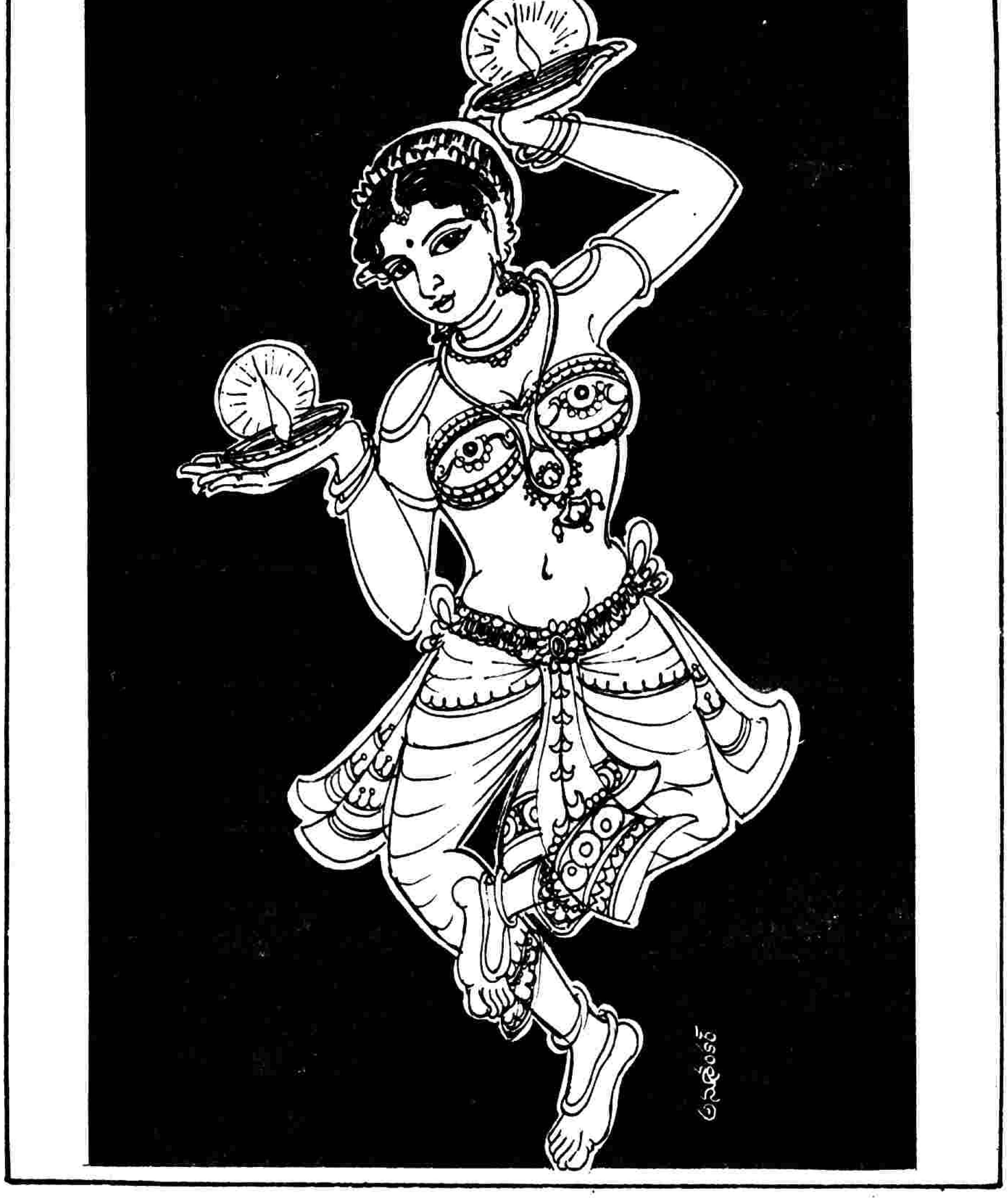

పంచెపట్టుకుని వెనక్కిలాగింది కుక్క.

"ఏం పొగరుఎక్కువైంది! పంచెచిరిగితే చంపుతాను జాగ్రత్త!" అన్నాడు రంగనాథం గుడ్లు ఎర్రజేసి.

అరిచింది. కాళ్ళకి అడ్డంపడింది. 'కుయ్యో!' మంటూ ఆర్తితో మొరిగింది...

అదిపడుతూన్న బాధా, చేస్తున్న హెచ్చరికా అర్థం చేసుకోలేదు రంగనాథం.

నీళ్ళదగ్గరికి చేరుకున్నాడు.

ఇంకొక్కక్షణం అయితే ఛెంగున నీళ్ళలో ఉరికేవాడే!

కాని అతనికంటే ముందు కుక్క ఒక్కగెంతు గెంతి నీళ్ళల్లోకి ఉరికింది. రంగనాథం ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తగ్గాడు.

నదిలో పెద్ద చప్పుడైంది.

అంతవరకూ నీళ్ళలో దాగివున్న రెండుబారల మొసలి ఒక్కమారుగా పైకిలేచినప్పుడు అయిన చప్పు డది.

నల్లని మృత్యువు నోరుతెరిచింది...

కుక్క గిల గిలా కొట్టుకొంది...

పెనుగులాటవల్ల నీళ్ళు కలగుండుపడుతున్నాయి. ఇటూ అటూ కదిలిపోతూ ఎగిరిపడుతూన్న నీళ్ళవెనక ఏం జరుగుతూందో అర్థంఅయేసరికి, నీటిలో చప్పుడు ఆగిపోయింది. నిశ్శబ్దంగామారిన నీటిమీద ఎర్రని నెత్తురు జాలు!

రంగనాథానికి కళ్ళు బైర్లుకమ్మాయి. గజగజ వణికి పోయాడు... గుండె ఆగిపోయిన వాడిలా స్థాణువులా నిలబడిపోయాడు.

పరుగుపరుగున రంగనాథం ఇంటికి వచ్చి, తనకి జరగబోయిన ప్రమాదం, మొసలినోట్లో కుక్క ఇరుక్కుపోయిన విషాదదృశ్యం వర్ణించి చెబుతూంటే సుబ్బలక్ష్మి, తమ సంసారాన్ని నిలబెట్టిన కుక్కకి ధారగా కారుతూన్న కన్నీటితో అశ్రుతర్పణం విడిచింది. జరిగిన సంగతివిన్న ఊళ్ళో జనం ఆశ్చర్యంగా ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు. రంగనాథం కృష్ణఒడ్డున సిమెంటుతో ఒక కుక్క విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠింపజేశాడు. ఏటా కాల భైరవసంతర్పణా, ఆ రోజున ఊళ్ళో కుక్కలకన్నింటికీ గారెలువండించి, పెట్టించి ఆబ్దికం అంతహడావిడిగా చేస్తున్నాడు. మణి మాత్రం ఇవాళ్టికీ "అమ్మా కుక్క ఏదే" అని అడుగుతూంటుంది.